

Új dollárpapa

„Csuda csoda történt! Apa lettem! A sok buta törvényt kicseleztem! Soha feleségem nem volt, mégis született egy kisfiam!” – éneklí a csavargó a Kölyök című legendás musicalben. Kicselezte a törvényeket Mészáros Lőrinc is, aki ugyan most nem apa, hanem – a nejevel közösen – Magyarország leggazdagabb embere lett. Lekörözte az eddigi listavezető Csányi Sándor OTP-vezért – legalábbis papíron. Nejevel tőzsdei közleményben vallották be azt, amit az értékpapírtitok mögé bújva akár el is hallgathattak volna: ők a kizárólagos befektetői a Konzum PE Magántőkealapnak. Utóbbi az egyik legnagyobb tulajdonosa az eddig is kisebb-nagyobb mértékben Mészáros kezében lévőnek tudott tőzsdei triásznak: az Opus Globalnak, a Konzumnak és az Appeninn-nek. Csak ezek révén 300 milliárd forint feletti, azaz jóval több mint egymilliárd

FÜLÖP MÁTYÁS

dollárnyi a Mészáros-vagyon – s hol vannak még például az építőipari mamutjai?

Míg a tőzsde jellemzője a fokozott nyilvánosság, a magántőkealapok tulajdonosai a világon mindenütt anonimitást élveznek. Csakhogy Magyarországon ezt nem csupán a befektetők méltányolható érdeke, hanem a közvagyon ellenőrizhetetlen kijátszásának a szándéka is indokolhatja. Mái nem tudható, kik állnak az MKB Bank 49 százalékát birtokló Metis Magántőkealapok mögött, amelyeket szintén Mészárosék menedzselnek. A valódi kérdés azonban nem is a közzétett tulajdonosi arány, hanem a valós befolyás: ki dönti el, hogy kit és mennyivel hitelezzen az MKB, vagy hogy milyen sajtótermékeket vásároljon fel és tegyen a kormány szócsovévé az Opus? Pusztán technikai lépés, hogy a választások után a felcsúti polgármesterségeről is lemondó Mészáros a nevére vette azt, ami lényegében nem az övé, hanem azé, aki ma helyzetbe hozza – de holnap talán az ellehetetlenítéséről dönt.

fél évtizedben több mint 30 milliárd forintos nyereségre szert tevő, tiszakécskei Duna Aszfalt vagyonát. Ha ezt a vagyont befektetik – mint például most –, arról a nyilvános iratokban nem látható, hogy ki a valós tulajdonosa. A Duna Aszfalt képviselője Mészáros Lőrinc bizalmasa, Szijj László, aki – súgták meg a HVG-nek – aktív részese volt a Takarékbankkal kötött megállapodásnak. Ő garantálta, hogy a két adós ingatlanokban „béke lesz”.

A tulajdonosok ugyanis nagyon összeveszték: Somogyi és a Minerva által megvásárolt kisebb-szűkebb üzletrészek felett eddig rendelkező Fekete István Csaba kecskeméti ügyvéd között az elmúlt években annyira elmérgesedett a viszony, hogy veszélybe került a cégek működtetése. Kétségtelenül ideális szituáció volna ez arra, hogy Mészáros Lőrinc közvetítői – ahogy szokták, piacnak mondott áron – bevásároljanak a frekvenciát helyen lévő, ám súlyos adósságokkal terhelt kereskedelmi ingatlanokból.

A helyzet azonban ezúttal komplikáltabb. Úgy tudni, a korábban bírónak dolgozó, széles körű kapcsolattal rendelkező Fekete hívta be a történetbe Szijj Lászlót, hogy helyette ő kerekedjen a haragosává lett üzlettárs fölé. Hogy így volt-e, vagy sem, arról Fekete – az ő kife-

jezésével élve – „többféle titok alatt állóként” nem nyilatkozott.

„Normális, üzleti egyezséget kötünk” – tiltakozott Somogyi a felvetés ellen, hogy Szijj erőből tenné rá a kezét az ingatlanokra. Az egyezés lényege, hogy miután mindenkit – a bankot is, a Minervát is – kifizetett, Somogyi a megmaradt Skálák egyedüli tulajdonosa lesz. Túl szép, hogy igaz legyen, de Somogyi szerint „Tiszakécske és Kecskemét közel van, még a kilencvenes évekből ismerjük egymást Szijj-jal, mindketten közműveket építettünk a környéken. Versenyeztünk, de a kapcsolatunk korrekt volt. A települési közművesítés azonban mindig függ a politikától, ezért váltottam a kétezres években a kereskedelmi ingatlanokra” – folytatja. Korabeli, jól ismert cége, a Hírös Mélyépítő pár éve felszámolásra is jutott. Ehhez képest már a Malom átadását is heves helyi politikai csatározások kísérték, a most formálódó egyezséget pedig spontán piaci körülmények között biztos nem ilyen szereplőkkel és nem ilyen áron kötné meg.

„Mészáros és emberei mandátuma nem arra szól, hogy erőszakkal elvegyék, ami nekik. Tárgyalnak, alkuszak, aki együttműködik velük, azt élni hagyják. Jelen esetben tény-

leg nem az ingatlanokra utaznak, hanem egyfajta kockázati tőkések, akik befektettek, és nyereséggel akarnak kiszállni” – magyarázta a HVG-nek egy, ahogyan magáról mondja, „radar alatt repülő” ingatlanvállalkozó. Megjelenésük azonban torzíja a piacot, hiszen valódi kockázati tőkére esetükben aligha lehet beszélni. Erre utal az is, ahogyan tavaly kudarcba fulladt a CIB kísérlete arra, hogy versenyeztetéssel eladja ezeket a követeléseket. Az ár egyre magasabb lett, s az érdeklődők – például az egyik legnagyobb banki követelésvásárló, az Indotek-csoporthoz tartozó Bohemian – sorra visszaléptek. Majd váratlanul jött a Takarékbank, és műsoron kívül olyan vonzó árat kínált, amin még a CIB is nyerhet, mert céltartalékokat szabadíthat fel.

Az események most már felgyorsulnak, a Skála-Centrum közgyűlése jóváhagyta, hogy a cég eladogathassa az áruházakat. A Malomra is akadt vevő: a két egykori bankárhoz, a K&H-t igazgató Lenk Gézához és a valamikori Postabank szennyesének a kezelésével megbízott Sági Gyulához köthető SK-Immo Ingatlanhasznosító Zrt. Ságiék sem kispályások, az elmúlt egy-másfél évtizedben szövevényes cégcsoportot építettek fel, a követeléskezeléstől az ingatlanfejlesztésig széles spektrumban üzletelnek. S hogy nem feltétlenül törvényesen, azt mutatja, hogy Sági Jo(g)tanácsadó Kft.-jét tavaly az MNB eltiltotta az engedély nélküli követelésvásárlástól, feljelen-tette és 50 millió forintra megbírságozta. Sági egyelőre „nem tartja aktuálisnak”, hogy nyilatkozzék a kecskeméti ügyletről, például arról, honnan teremtik elő az ahhoz szükséges legalább 14 milliárd forintot. Nem lenne meglepő, ha ők sem maguknak vennék a Malmot, hanem továbbadnák egy oligarchának, ilyenekből Mészároson kívül is van még választék. Egyik hátértcégünknek, a Bázis Holdingnak mindenesetre az a Bolevácz Éva az ügyvezetője, aki már több olyan érdekltségben is felbukkant, amely korábban az állami vagyonkezelő vezetőjéhez, Szívek Norberthez kötődött, s amelynek a vagyona – hogy, hogy nem – végül Tiborcz István holdudvarában landolt. ■

**spontán
piaci körülmények
között
biztos nem
ilyen szereplőkkel
és nem
ilyen áron
kötné meg**